

РЕШЕНИЕ

№ 7148

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9867** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 28. 07. 2021 г. по НАХД № 8070 / 2020 г., Софийски районен съд, НО, 111 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 491207-F500845 / 17. 01. 2020 г., издадено от началник на отдел "Оперативни дейности" при ЦУ на НАП, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 41, ал. 1 от Наредба Н-18 / 13. 12. 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на [фирма], в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разносните по делото.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля П. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации на първоинстанционния съд.

Установено е при извършена проверка на 10. 07. 2019 г. в 10.00 часа в търговски обект – бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица] стопанисван от касатора, че дружеството има монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство, като не е спазен реда и начина за водене на счетоводна отчетност. Проверена е книгата за дневни финансови отчети на фискалното устройство, като се установило, че дружеството, в 7-дневен срок след изтичане на месец април 2019 г., не е отпечатало съкратен отчет на фискалната памет.

На 19. 07. 2019 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на пълномощник на дружеството на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 41, ал. 1 от Наредба Н-18 / 13. 12. 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 491207-F500845 / 17. 01. 2020 г., от началник на отдел „Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП.

При тази фактическа обстановка настоящият състав намира, че макар и да е осъществен състава на конкретното административно нарушение, следва да се приложи нормата на чл. 28 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като прецени, че случаят е маловажен. След като не е извършил преценка, относно наличието на маловажен случай, административнонаказващия орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, водещо до отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

В случая действително е налице нарушение, но то не е съществено и по никакъв случай не може да се приеме, че същото се отличава с висока степен на обществена опасност.

Преценката, дали извършеното административно нарушение представлява маловажен случай, е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки конкретен случай, а именно: разкрива ли съвкупността от обстоятелства, при които е извършено конкретното нарушение, по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с типичната за дадения вид посегателство. Така „маловажен случай” ще бъде това административно нарушение, което с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушения от същия вид. Преценката за приложението на чл. 28 ЗАНН се прави с оглед засегнатите от деянието обществени отношения,

липса на вредоносен резултат (когато нарушението е от категорията на резултатните) и всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност.

В конкретния случай не се твърди, че тези отчети въобще ги няма, а само че задълженото лице не ги е разпечтало. При това положение не може да се говори за укрити приходи или други нарушения на документалната отчетност, поради което съдът намира, че самото производство вече е осъществило целите на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН и налагането на административно наказание ще бъде явно несправедливо.

Само за пълнота следва да се отбележи, че в НП никъде не се сочи, датата на извършеното нарушение, което е самостоятелно основание за неговата отмяна, което макар и да е констатирано от страна на районния съд, е прието за несъществено.

Допуснатото от дружеството нарушение макар и формално да осъществява признаците на административно нарушение, представлява маловажен случай, поради което решението на СРС следва да се отмени, като се отмени и така издаденото НП.

При този изход на спора, ще следва да бъде осъден ответника да заплати на касатора направените по делото разноски за двете инстанции, които съобразно представения списък на разноските са в размер на 731,64 лв., за което са представени и съответните доказателства за заплащането им.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение 28. 07. 2021 г. по НАХД № 8070 / 2020 г., на Софийски районен съд – Наказателно отделение - 111 състав.

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 491207-F500845 / 17. 01. 2020 г., издадено от началник на отдел Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски за двете инстанции в размер на 731,64 лв. (седемстотин тридесет и един лева и шестдесет и четири стотинки).

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.